

[Aksel Larsen.]

„Folketinget udtaler, at regerings- og lovgivningsindgreb i de overenskomstmæssige forhold og i mulige konflikter mellem fagforeningerne og arbejdsgivernes organisationer bør undgås, og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Jensen): Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gav udtryk for, at dels de strejkende, dels kommunisterne kom krybende til statsmagten og bad den om at intervenere. Når vi har rejst denne forespørgsel her, er der ikke tale om noget kryberi, men om, at vi ønsker, at denne sag kommer op til debat her i tinget. Årsagen til de ulovlige strejker er et så alvorligt problem, at det ikke bør holdes uden for debatten i det høje ting. Det bør tages frem til behandling her, således at vi kan finde ud af, hvorledes man vil gå frem for at fjerne de urimeligheder, som arbejderne er udsat for fra arbejdsgivernes side.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og i nogen grad også det ærede medlem hr. Aksel Larsen gav udtryk for, at det var noget nyt, når man kom her og bad statsmagten om at gribe ind i anliggender af den art. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen spurgte, om det var en nyorientering fra kommunisternes side, for i så fald ville han gerne vide det. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen bør vide, at vi for mere end år og dag siden stillede forslag om, at det ved lov skulle forbydes at følge fagforeningsfolk og afskedige tillidsmænd. Det nævner jeg blot for at fastslå, at der ikke er noget nyt i vor optræden her, der er ikke noget nyt i vor stilling med hensyn til at rejse krav til statsmagten

om at sætte ind til fordel for arbejderne. Jeg bemærkede mig da også, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen talte om ulykkesforsikring og sygelønsordning. Det er ret ejendommeligt, at problemer som arbejderbeskyttelse, ferie m. m. ikke kan løses på arbejdspladsen; også det vil det ærede medlem gerne have statsmagts hjælp til. Der er altså hverken noget nyt eller noget overraskende i, at man i livsvigtige spørgsmål for arbejderklassen kræver, at der gennemføres foranstaltninger i overensstemmelse med arbejderens interesser. Når man nu taler om de statsindgreb, der har været i overenskomstsituationer og mod arbejderne, ja, så skal jeg være den første til at erkende, at vi har ikke godkendt, er ikke tilhængere af, at man griber ind i slige sager til fordel for arbejderne. Det, vi har påpeget, er, at når det drejer sig om arbejdsgivernes, udbytternes, interesser, kan man gribe ind, og jeg erindrer nok den kattepine, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen var i i 1956, da man ophøjede det forkastede forligsforslag til lov; men der er dog en forskel på, at statsmagten griber ind og påtvinger arbejderne arbejdsvilkår, lønvilkår, som er aldeles utilfredsstillende, og som de ved en afstemning har afvist, og så det, at man beder statsmagten om at gribe ind og sætte udbyttene og arbejdsgivere på plads. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Hans Rasmussen og det ærede medlem hr. Aksel Larsen ville have noget imod, om statsmagten for en gangs skyld greb ind og hjalp arbejderne med at få problemer løst, som de ikke er i stand til at løse, hverken gennem de forhandlinger, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen fører, eller ad andre lovlige veje, men kun derved, at de sætter sig ud over lovens bestemmelser og begår ulovligheder. Det var det, det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde opmærksom på. Man må indstille sig på, at hvis ikke statsmagten hjælper med til at løse dette problem, vil vi komme ud i de kampe, som man siger man vil undgå. Derfor har vort parti rejst spørgs-